

store Omraade at virke for, derigennem, at den første Omlægning vil bringe noget færre og dermed større Kredse.

Fra anden Side er fremsat den Tanke, at løse de Nævnet tiltænkte Opgaver ad den Vej, at der kun stemmes paa Kandidaterne, idet disse tillige repræsenterer Partiernes Lister, der da faa saa mange Stemmer, som tilsammen er afgivne paa deres Kandidater, et Parti faar dermed kun Støtte fra Stemmerne paa den Kandidat, der opgiver, at han slutter sig til Partiet. Mængden af Smaagrupper-Lister skulde derhos afværges ved kun at give de Partier Del i Suppleringsmandaterne, som faa i det mindste een Repræsentant valgt ved Kredsvalgene.

Ved denne Ordning kommer man ikke bort fra, at Vælgerne ligesom nu i mangfoldige Tilfælde tvinges til, af Partihensyn, at stemme paa en tarvelig Kandidat, og man gør det nødvendigt, at *alle* Partier og *alle* Grupperinger maa opstille Kandidater i *alle* Kredse. Dermed bringer man Organisationerne et Utal af Mandat-Aspiranter, som ville stille Krav om at komme paa Parti-Listerne. Det ene som det andet vil være en sikker Vej til at bringe Folketinget en tarvelig Repræsentation og maa af den Grund forkastes, ganske fra-regnet den Forvirring og de Udgifter, det vil bringe Partierne og de stakkels Vælgere, som i alle Landets Kredse ville faa et Mylder af Kandidater at vælge mellem.

Alt dette undgaas ved at lade Nævnet henføre de i Kredsene valgte Kandidater til de forskellige Partier i de faa Kredse, hvor Kandidaterne ikke selv have gjort det, hvilket er Nævnets ene Opgave.

Nævnets anden Opgave, at begrænse Gruppelisternes Tal vil neppe ligge alvorligt for ved mere end de allerførste Valg, idet Vælgerne hurtig ville faa samme Lære som den, vore sidste Kommunevalg have bragt dem, hvor Stemmerne bleve spildte der, hvor man mødte med en Række Smaalister. De ville hurtig lære, at man ved Listevalg maa samle sig i saa

store Grupper som muligt, og at man vil finde god Vej til at støtte ogsaa Særinteresser og Særmeninger gennem Tilslutning til de forskellige Partilister, der danne det naturlige Grundlag for politiske Valg.

For at faa Stemmer fra Afholdsfolk vil et Parti til Eksempel være opfordret til paa sin Liste at have en dygtig Forkæmper for Afholdssagen. I en Tid, hvor de georgeistiske Teorier ere stærkt fremme, ville Partierne søge Tilslutning blandt Vælgerne ved paa deres Lister at optage snart en Tilhænger, snart en Modstander af Georgeismen. Man faar dermed Sikkerhed for, at begge Synspunkter faa dygtige Fortalere i Tinget. Det er ad disse Veje, at de forskellige Interesser ville blive repræsenterede og repræsenterede af dygtige Kræfter.

Medens de lokale Interesser ville faa deres *direkte* Repræsentation fra Kredsvalgene, vil ogsaa Listevalget udelukke Ensidedighed med Hensyn til Lokalrepræsentationen. Særlig ubegribelig er saaledes en Indvending, der er fremført mod Listevalg, at disse urimeligt ville fremme københavnske Interesser, thi saa meget er dog sikkert, at et Parti, der skal søge Stemmer fra det samlede Land, kan ikke møde med en københavnerpræget Liste. Man vil tværtimod have Sikkerhed, at det vil lægge an paa at have paa sin Liste Repræsentanter fra de forskellige Landsdele, lige saavel som fra de forskellige Samfundsinteresser.

Naar til dette kommer, at man paa Listerne vil være opfordret til, ikke blot at faa nye Navne, der kunne drage Vælgerne til sig, men ogsaa at medoptage alle de betydende Politikere indenfor Partiet, som søge Valg i Kredsene, og dermed sikre disses Valg, saa have vi tilstrækkelig fremhævet, hvorfor man ved Listevalg faar Sikkerhed for, at der vil tilføres Tinget de bedst mulige Kræfter saavel i saglig som i politisk Henseende, samtidig med, at det er den eneste Vej, ad hvilken man kan naa at faa en Repræsentation, der er et paalideligt Udtryk for de i Vælgerkorp-